

PIRINEU

Edició local d'EL TRIANGLE

La Seu

La capital de l'Alt Urgell, ofegada pels impostos

Hospital

Fugida de professionals per l'amiguisme polític

Gent Gran

L'ajuntament de Puigcerdà els arracona en el Museu Cerdà

Instal·lats en l'immobilisme

LES POLÍTIQUES FISCALS D'ERC I JUNTS NO AJUDEN A LA RECUPERACIÓ

ELS IMPOSTOS OFEGUEN LA SEU

Actualment, l'equip de govern municipal de Junts, encapçalat per Jordi Fàbrega i els seus companys inseparables d'ERC, amb Francesc Viaplana al capdavant, brinda una gran col·lecció d'impostos que cada any augmenten sense tenir en compte els grans paràmetres econòmics que afecten les famílies urgellenques. Poden aplicar des de la típica pujada anual de les escombraries, a la qual ja tenen acostumada tota la població, el menjador escolar, la piscina municipal, les escoles municipals, l'IBI rústic, guals... o les pujades de l'IBI urbà, que enguany no s'ha fet per motius purament electorals, i que ben segur que els comptes de l'Ajuntament en sortiran ressentits.

La nefasta gestió dels últims anys ha portat a la necessitat imperiosa d'incrementar la càrrega fiscal a totes les persones, sense tenir en compte la seva situació particular. Un dels problemes principals és la gestió de personal feta a l'Ajuntament, en la qual destaca la intrèpida facilitat amb què han introduït, a cobrar de les arques municipals, els amics dels neoconvergens i els d'ERC. Ni favoritismes ni amiguismes. No! Directament és una compra de vots.

L'esforç que dediquen els actuals dirigents de l'Ajuntament a pagar els salaris anualment és de quasi 7.000.000 d'euros. Una autèntica barbaritat que porta l'Ajuntament cap a un carreró sense sortida d'endeutament i pujada d'impostos indiscriminada. A això s'hi ha de sumar la pujada de les despeses en energia, que supo-

sarà un fort cop als ferits comptes municipals. El líder dels antics convergens, Jordi Fàbrega, regidor d'Hisenda de l'actual equip de govern, està més preocupat per aconseguir nous càrrecs a la cúpula de Junts que no pas per les finances de la Seu. La seva incapacitat, i la de la resta de regidors d'ERC, fa que s'hagin d'augmentar els impostos any rere any, com l'augment d'un 12,6% de les escombraries, per posar un exemple contundent.

L'IBI és un altre exemple clar de les pujades d'aquesta legislatura, amb un augment de més d'un 4% els anys anteriors, tenint

en compte que la ciutadania ha passat per una crisi econòmica devastadora, que va començar el 2008 i que va durar fins al 2014; la crisi del coronavirus, que no només va tenir afectació sanitària sinó que també va provocar un greu sotrac econòmic, i ara també la crisi provocada per la guerra a Ucraïna, amb la inflació associada. Segons les dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya

(Idescat), la recaptació per l'IBI ha pujat en l'actual legislatura. Si l'any 2019 la xifra va ser de 5.747.276 euros, el 2021 era de 5.971.059 euros, amb una mitjana de 258 euros per rebut.

Si l'augment d'impostos servís per millorar les condicions de vida de la gent de la Seu d'Urgell, no hi hauria res a dir. Però és justament a l'inrevés, es fa despesa inútil i es prioritzen projectes que no són bàsics per al municipi.

Un dels últims exemples més clars és l'espai d'autocaravanes, que va costar més de 400.000 euros i que la majoria del temps es-

Viure a la localitat s'està convertint en tot un luxe si, a més, s'hi afegeix l'opacitat de l'actual govern municipal

L'INEFC costarà un ull

El cost del nou edifici INEFC Pirineus de la Seu d'Urgell, que s'ubicarà al passeig de l'Horta del Valira, es dispara fins als prop de 10 milions d'euros, després que s'hagi aprovat l'estudi volumètric.

El projecte presenta un pressupost d'execució de material (PEM) orientatiu de 6.950.000 d'euros, sense comptar el 15% del benefici industrial i el 21% d'IVA, cosa que obligarà a un fort endeutament de l'Ajuntament, tot i la subvenció de 4 milions d'euros promesa per la Diputació de Lleida. El govern assumirà les despeses de la infraestructura i del personal.

Dos nous hípers amenacen el comerç local

tà buit, perquè aquests vehicles continuen aparcats a la zona anterior. Un altre cas és l'estudi Impulsa 2026, que va costar més de 40.000 euros i que només serveix com a petjapapers. I no s'han d'oblidar els diners gastats en el cas de Joviat, al qual es van pagar més de 600.000 euros que no s'haurien d'haver malbaratat mai. Sense oblidar el pagament de quasi 600.000 euros a l'empresa Efiat, acusada de corrupció a diferents municipis de Catalunya.

I així un llarg etcètera de casos en què els diners de tots, guanyats amb la suor dels ciutadans de la Seu, s'han repartit molt hàbilment per afavorir els interessos de certes persones o grups polítics, i altres en què s'han llençat directament a les escombrieries, amb estudis i projectes que han acabat realitzant amiguets.

Tampoc se salven de pagar religiosament els seus impostos els comerciants de la Seu, fins i tot durant el tancament de dos mesos per obres del cor comercial, al carrer Major, sense rebre cap mena d'ajudes o rebaixes fiscals per part de la corporació local. A diferència d'altres localitats, els mandataris municipals urgellencs no han compensat els botiguers, tenint en compte que el comerç urbà és essencialment sensible a l'impacte negatiu de treballs de repavimentació com els que es van dur a terme en aquest eix. Una activitat que està "a peu de carrer", podríem dir que en contacte gairebé directe amb les obres, que impedeixen o dificulten el pas dels vianants en les zones afectades, i, per tant, l'accés als establiments, així com les maniobres de càrrega i descàrrega de mercaderies.

Tanmateix, ni els propietaris de bars, restaurants i pubs de la localitat han aconseguit que l'equip de govern hagi prorrogat les exempcions pel pagament de la taxa d'ocupació de via pública que va aplicar en els moments més àlgids de la pandèmia. La manca d'ajudes està provocant en els darrers mesos un degoteig de tancaments d'aquest tipus d'establiments. Un ròssec més de l'administració local.

■ L'equip de govern municipal, integrat per Junts x Cat i ERC, acostuma a aplicar polítiques neoliberals en la seva gestió. Compromís x la Seu va guanyar les eleccions del 2019, però el pacte entre republicans i neoconvergens els va allunyar de l'alcaldia.

La instal·lació del centre comercial Mercadona que està en funcionament a l'entrada de la ciutat, que facilita la sortida directa cap a Andorra, va ser l'estocada final per al comerç local, prou debilitat per totes les crisis anteriors que havia hagut de suportar.

El comerç de la Seu ha passat de ser un centre neuràlgic que feia viure la ciutat i portava gent d'altres zones, com del Principat i dels altres pobles veïns, a ser un problema estructural sense resoldre.

I quina és la solució aportada per Junts x Cat i ERC durant aquests anys de la legislatura? Més llenya al foc.

Amb l'excusa del nou hospital (amb un futur incert), s'ha desenvolupat un nou sector urbanístic, anomenat SUD-1, que comportarà obligatòriament la construcció de dues noves superfícies comercials. Això suposarà la mort definitiva del comerç local i de la vida a l'interior de la ciutat, mentre els dos partits de govern miren cap a un altre costat. Descansi en pau el comerç de proximitat!

SEGURETAT I CIVISME

Llibertat versus llibertinatge

La inseguretat i l'incivisme als carrers de la Seu d'Urgell s'han incrementat notablement durant els darrers anys. Històricament, la capital alturgellenca sempre havia estat una ciutat exemplar quant a seguretat, neteja i civisme. De fet, havia figurat durant molt temps entre les capitals de comarca amb millor índex de seguretat ciutadana, però la situació ha fet un tomb i s'ha agreujat després de dos anys de pandèmia, on hi ha hagut menys circulació de persones, acompanyada posteriorment d'una forta crisi econòmica i social.

Ara proliferen al municipi de manera preocupant les pintades a moltes parets de les façanes dels edificis, amb diferents missatges polítics, reivindicatius i d'altres, i alguns apareixen en zones concretes i sensibles, com ara a l'entrada comercial del centre històric. Tot plegat, acompanyat de l'incivisme d'una minoria de jovent; dels

robatoris en general; de les botellades de cap de setmana i de les ocupacions il·legals d'habitatges que, sens dubte, malmeten la imatge de la localitat.

Creix de forma preocupant la inquietud ciutadana per la inseguretat a la Seu d'Urgell

Tampoc hi ajuden determinades actuacions, com ara la de Jordi Fàbrega, en la seva etapa d'alcalde, que va permetre fins i tot la celebració d'un concert de música organitzat pel mateix consistori en plena pandèmia, sense que es respectessin les normes higièniques i sanitàries decretades pel departament de Salut. Menció a banda destaca la comissió de delictes relacionats amb les

drogues, el contraban de tabac, el tràfic de persones i/o prostitució, tenint en compte la proximitat amb Andorra, on el consum i els negocis relacionats amb els estupefaents i el sexe estan severament perseguits. Una circumstància que ha convertit la Seu en el "barri vermell" del Principat, on són habituals els viatges de residents andorrans i turistes, tal com relata l'associació de taxistes andorrana, que obté, amb aquests desplaçaments, una font important d'ingressos.

A més, qualsevol persona pot entrar als portals especialitzats en contactes sexuals i, indicant a la cerca "la Seu d'Urgell", veurà la gran quantitat de dones que s'anuncien per prostituir-se. Una activitat que es du a terme a l'Alt Urgell que és considerada "de baix nivell", cosa que significa que les dones cobren menys i estan més desprotegides.

La delinqüència, producte d'una aplicació laxa de la llei, que en alguns casos ni tan sols s'aplica, és el pa de cada dia.

Fronterers en terra de ningú

La rebaixa dels preus del transport públic que el govern espanyol ha decretat per lluitar contra la crisi continua sense beneficiar els fronterers que es desplacen diàriament a Andorra ni aquells que ho fan entre comarques, com ara l'Alt Urgell i la Cerdanya, o entre municipis del mateix territori.

L'Ajuntament de la Seu va esperar fins al ple del novembre per demanar a la Generalitat que apliqui aquestes reduccions també a aquests treballadors, tot i que obligat per una moció presentada pel grup majoritari, la plataforma socialista de Compromís.

LA CIUTAT DE L'ALT PIRINEU I L'ARAN AMB EL NOMBRE MÉS ALT D'OCUPACIONS

Les ocupacions il·legals continuen augmentant a la Seu d'Urgell, sense que l'equip de govern, format per republicans i neoconvergens, estigui afrontant la problemàtica, que, en la majoria dels casos, va associada a la manca d'habitatges dignes amb preus assequibles per a la ciutadania. En reiterades ocasions, l'alcaldia bicèfala, integrada per Fàbrega i Viaplana, assegura no poder fer res per evitar-les, ja que la llei fixa en 48 hores el termini per poder actuar.

Amb tot, ha quedat demostrat que, en alguns casos, les ocupacions han estat consentides pels mandatariis municipals, com, per exemple, quan un grup de joves van decidir ocupar un local d'una antiga entitat bancària de l'avinguda de Pau Claris, el juny passat i, el mateix dia dels fets, s'hi va personar una patrulla de la policia municipal sense intervenir.

Hi ha habitatges ocupats per tot el municipi, però són especialment nombrosos al centre històric.

Fugida de metges de l'Hospital de la Seu, i l'intrusisme de Junts i ERC

LA DIRECCIÓ ASSISTENCIAL I D'INFERMERIA DEL CENTRE URGELLENC ES MOU MÉS PER MOTIUS POLÍTICS QUE PROFESSIONALS, AMB FORÇA DESCONFIANÇA DELS USUARIS

El persistent amiguisme i endollisme polític instal·lat de fa molts anys a l'Hospital de la Seu, reforçat durant l'etapa com a director assistencial de l'actual regidor neoconvergent, el pediatre Jordi Fàbrega, està provocant un degoteig constant de fugida de professionals. A tot plegat s'hi afegeixen uns sous i unes condicions laborals pèssims que fan poc atractiu per a molts sanitaris una feina que els fa repensar-se la seva continuïtat al centre.

Personal desubicat en llocs que no els corresponen per la seva formació, continus canvis en els comandaments (una cadena cada vegada més sobredimensionada), infravaloració dels currículums acadèmics i professionals, queixes constants dels usuaris pel deteriorament dels serveis, entre altres, fan que l'hospital estigui en situació límit. Així, per exemple, en les pròximes setmanes s'anuncia la sortida del centre d'una ginecòloga i d'un traumatòleg, a més d'altres per a més endavant.

Serveis pràcticament desmantellats perquè no hi ha manera de fidelitzar els bons

professionals per les pugnes internes i els amiguismes –més propis de l'edat feudal–, amb una qualitat assistencial que cau en picat, tot i que no està en risc gràcies al sobreesforç dels bons professionals que encara queden. El malestar del personal és a hores d'ara un fre per a la retenció de pro-

Postconvergens i republicans exerceixen un ferri control polític del centre sanitari

fessionals i per a la recerca de metges i sanitaris que vulguin establir-se a l'Alt Urgell.

A més, costa de trobar recanvis en molts serveis essencials. I massa sovint, els darrers temps, es recorre a personal de dubtosa formació, segons expliquen alguns facultatius. Fins i tot es contracten en països d'origen metges que encara no han fet el MIR, una formació obligatòria a l'Estat espanyol per treballar en centres sanitaris

públics per a la majoria d'especialitats. La Fundació Sant Hospital continua governada per l'equip de govern (Junts x Cat i ERC), que fa i desfà en funció dels seus interessos polítics.

Males praxis professionals

Per altra banda, la justícia ha deixat la porta oberta a inculpar el regidor Jordi Fàbrega, durant la seva etapa com a director assistencial de l'hospital, per una negligència mèdica greu al centre sanitari per la mort d'un home de 46 anys, el 2017. Després de la forta condemna econòmica a l'hospital per part del tribunal contenciós administratiu, ara s'ha iniciat la via penal.

El jutjat d'instrucció número 1 de la Seu d'Urgell té previst citar a declarar pròximament com a presumptes inculpats un metge, la cap d'infermeria i tres infermeres més que van atendre en un moment o altre la víctima quan va estar hospitalitzada. A partir d'aquí, la jutgessa decidirà si admet o no la querrela criminal.

L'avortament d'andorranes

Fins a 39 dones residents a Andorra es van desplaçar del gener al juny d'enguany al Sant Hospital de la Seu d'Urgell per interrompre de manera voluntària el seu embaràs amb medicaments, davant la impossibilitat de fer-ho al Principat. Aquest augment dels avortaments s'ha fet públic quan es compleix justament un any que el centre urgellenc ofereix aquest servei per via farmacològica, fins a les catorze setmanes de gestació. El grup d'edat majoritari correspon a joves d'entre 20 i 24 anys. Als avortaments realitzats pel centre sanitari urgellenc cal afegir-hi els que ja practica per aquest mètode no quirúrgic des de fa temps un conegut consultori mèdic privat, tot i que no facilita dades.

HI HA 10 CENTRALS QUE TENEN LES CONCESSIONS CADUCADES

El gran espoli de les elèctriques

La Llei d'aigües de l'any 2001 va establir que les concessions per a l'explotació de les centrals hidroelèctriques tenen un límit màxim de vigència de 75 anys. Això vol dir que, situats a l'any 2022, totes les concessions anteriors a l'any 1947 ja han vençut i han de revertir automàticament a l'Estat.

L'aplicació d'aquesta llei té un fortíssim impacte a les comarques del Pirineu, on l'empresa Endesa continua aprofitant impunement la producció elèctrica dels embassaments i dels llacs d'alta muntanya, encara que en molts casos la seva concessió estigui ja caducada.

La veu d'alerta l'ha donat l'Observatori de la Sostenibilitat (OS), en el seu informe "Recuperació de les concessions hidroelèctriques". Aquest estudi assenyala que, amb l'alliberament de les concessions –un cop acabat el període d'explotació de 75 anys– i el seu retorn a la titularitat pública, s'obre una gran oportunitat per reorganitzar el sistema elèctric espanyol, on l'energia hidroelèctrica aporta el 20% de la generació.

En el cas de Catalunya, segons aquest informe de l'OS, el 24% de la producció elèctrica d'origen hidràulic ja depassa el límit concessional i, per tant, hauria d'estar actualment sota gestió pública. Però la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE) va amb peus de plom i no s'atreveix a fer complir allò que disposa la Llei d'aigües.

■ La reversió a la titularitat pública de les centrals hidràuliques del Pirineu que tenen la concessió caducada seria una gran oportunitat per al redreçament econòmic d'aquestes comarques, afectades per la despoblació i l'envelliment.

La gran beneficiària d'aquesta incomprendible i dolosa irresponsabilitat política i administrativa és l'empresa Endesa, que explota 47 centrals hidroelèctriques (petites i grans) a Catalunya, la gran majoria al Pirineu.

Segons les dades consultades per EL TRIANGLE, hi ha 10 centrals hidroelèctriques a Catalunya que ja tenen vençuda la concessió. Són les de Cabdella (en funcionament des del 1914), Serós (1914), Sossís (1914), Talarn (1916), Camarasa (1920), Pobla (1920), Molinos (1921), Sant Llorenç de Montgai (1930), Gavet (1931) i Terradets (1935). Totes elles formen part de la primera etapa de l'electrificació de Catalunya, endegada per l'empresa La Canadenca, que va comportar la destrucció de les valls de la Noguera Pallaresa per portar l'energia a la conurbació de Barcelona.

La consellera d'Acció Climàtica, Teresa Jordà, ha posat en marxa l'empresa pública L'Energètica que, en principi, havia anunciat que "batallaria" per la recuperació de les concessions vençudes del Pirineu. Però, a l'hora de la veritat, els seus objectius són més modestos. Entre altres qüestions, perquè la Generalitat no té competències en l'àmbit de la CHE.

Els damnificats per aquesta tebiesa governamental són els veïns de la Vall Fosca (Pallars Jussà), que menen, des de fa anys, un dur i desigual combat contra Endesa pel retorn de les concessions caducades. Només la CUP els fa costat.

Ulls grossos de l'Ajuntament de la Seu per al fill del cap de la Guàrdia Urbana

L'agent va oposar al cos, tot i estar complint una condemna

La denúncia presentada per un expolícia municipal de la Seu d'Urgell davant la Fiscalia pels presumptes delictes de prevaricació i falsedat documental contra el cap de la Guàrdia Urbana, Antonio González, per haver afavorit suposadament el seu fill, ha estat arxivada pel ministeri públic, en considerar que no hi ha suficients indicis d'irregularitats.

Amb tot, l'informe de la fiscal posa en relleu que l'Ajuntament va donar validesa en el procediment del concurs públic a "un certificat negatiu de càrrec d'antecedents penals per delictes sexuals" presentat per l'opositor, segons el formulari facilitat per la mateixa corporació local, per participar en el procés selectiu.

La resolució judicial, a la qual ha tingut accés EL TRIANGLE, afirma que "és el mateix formulari el que no respecta les bases de la convocatòria, perquè el requisit no és no tenir antecedents per delictes sexuals sinó no tenir antecedents per cap delictes". En el cas del fill del cap de la Policia Municipal, que, a hores d'ara exerceix com a agent policial, la Fiscalia va poder constatar que a aquesta persona "li constava una condemna de data 5 d'octubre del 2018".

Tenint en compte que la convocatòria va ser aprovada per la junta de govern de l'Ajuntament del 17 de desembre del 2018, l'escrit de la Fiscalia assegura que "és obvi que tenia una condemna i, per tant, no complia amb uns dels requisits". En concret, la pena era per "alcoholèmia", la qual cosa li va implicar la retirada del permís de conduir. La sanció li va comportar també que aquest hagués de realitzar un curs en una autoescola de la Seu per poder recuperar el carnet, tot i que seguia conduint vehicles del cos policial pels carrers de la localitat amb una impunitat total.

Manca d'agents a Puigcerdà

Per altra banda, continua arrossegant-se la manca d'agents policials a Puigcerdà des de l'estiu de l'any 2012, fins al punt que, a partir de les 23.00 h i fins l'endemà a les 6.00 h, la Guàrdia Urbana no presta cap servei, i són els Mossos d'Esquadra els encarregats únics de la seguretat ciutadana de la capital ceretana i de la resta de municipis de la Cerdanya. Un contestador informa els usuaris que hi truquen que, si tenen

alguna necessitat policial, s'adrecin al 112. La manca de voluntat política per fer front a la sensació de la ciutadania que se sent indefensa és evident.

L'equip de govern municipal, encapçalat per l'alcalde Albert Piñeira (PDECat), va decidir anul·lar els torns de nit per poder afrontar, amb mínims, el servei

Segons el consistori, conduir begut, amb retirada de carnet, no és greu i l'ha incorporat a la plantilla de la policia

■ Tot i l'arxivament provisional de la causa, el denunciador ha anunciat que presentarà un recurs davant el tribunal contenciós administratiu per demostrar la gravetat dels fets que, presumptament, impliquen l'alcalde Francesc Viaplana i l'edil Jordi Fàbrega.

de dia. Els caps de setmana, fins i tot enmig de ponts, només hi ha un urbà per atendre totes les incidències que es produeixen durant el torn. Això obliga l'agent a multiplicar-se per atendre els avisos rebuts, cosa que genera molt d'estrès entre el col·lectiu, que continua reivindicant un augment de la plantilla.

Albert Piñeira assegura que el consistori no pot contractar més personal perquè la llei no ho permet, ja que sobrepassaria les ràtios de plantilla d'empleats públics per habitant, tot i que aquesta limitació no la compleixen molts altres ajuntaments catalans, com és el cas del municipi de Sitges.

Soldats de la Guerra Civil recuperats d'una fossa al Pirineu

La fossa de Canturri (Alt Urgell) ha estat l'escenari de l'exhumació de les restes òssies de dotze individus del període de la Guerra Civil. Pel que fa a l'origen de les víctimes desenterrades, es tractaria de soldats republicans ferits al front del Pallars i evacuats per Canturri, on l'exèrcit republicà tenia un equip quirúrgic instal·lat a la finca de Cal Gravador. Un cop descoberts, les seves restes seran estudiades i s'extrauran mostres genètiques per permetre la seva identificació.

Anna Camats, directora arqueòloga dels treballs ha explicat que els treballs arqueològics de l'excavació han permès localitzar, de moment, a 12 individus. Les restes han aparegut en fosses individuals no gaire profundes i disposades en dues fileres, on els individus apareixen principalment en posició bocaterrosa. Les restes, a causa possiblement de les propietats del sediment i la profunditat en què estan enterrats, es troben en un estat de conservació fràgil.

Identificació dels cossos

Camats ha relatat que amb els cossos hi havia diferents objectes com insígnies del Cos de seguretat, cinturons, botons o botes, que han recuperat i que ajuden a identificar la indumentària. També han localitzat objectes personals com una cartera, llapis o plomes estilogràfiques. Pel que fa a l'origen de les víctimes, es tractaria de soldats republicans ferits al front del Pallars i evacuats per Canturri.

Per a dur terme l'excavació de manera exitosa, es va realitzar una prospecció geofísica prèvia a la intervenció a l'àrea indicada pels testimonis. Els resultats obtinguts van assenyalar diferents punts d'alteració del subsol i, per tant, de probabilitat de localització dels cadàvers.

A Canturri s'hi va instal·lar aquest hospital de guerra on s'ingressaven els combatents contraris a l'exèrcit franquista que no podien arribar fins a la Seu d'Urgell per a ser tractats, es quedaven allà, i alguns morien i hi havien de ser enterrats.

■ El saló on actualment fan les seves feines es podria convertir el futur espai de ball, tot i que en el mateix no hi caben més de 10 parelles ballant amb una mitja dotzena de cadires.

■ Entre les cames d'un dels esquelets hi havia una cartera plastificada i una fulla d'afaitar. Al laboratori es podrà determinar més acuradament les característiques dels individus localitzats i la causa de la seva mort.

La Gent Gran maltractada a Puigcerdà

El govern municipal de Puigcerdà va prometre la passada tardor habilitar de forma provisional el nou emplaçament del casal d'avis de la vila en un espai molt reduït del Museu Cerdà, després d'abandonar l'edifici que compartien amb la biblioteca i l'arxiu comarcal del passeig 10 d'abril.

L'alcalde Albert Piñeira va decidir desallotjar l'ateneu sense tenir en aquells moments tan sols una ubicació provisional i des d'aleshores la gent gran de la capital ceretana no tenen un local en condicions on reunir-se per dur a terme les innombrables activitats que solien desenvolupar de dilluns a divendres. L'emplaçament actual es va aconseguir gràcies a la insistència de la majoria dels usuaris davant l'ajuntament.

La Gent Gran del municipi continua lluitant per tenir un lloc d'esbarjo digne i, ara per ara, no es resignen ni s'acostumen al nou indret que es redueix a una sola sala i on els accessos no només són complicats sinó perillosos, ja que el Museu es troba a l'encreuament de l'Av. Higiènia de Rivera, una de les principals artèries d'entrada i sortida del municipi.

L'indret actual té unes dimensions que escassament assoleixen un 30% de l'antiga localització i una pèssima il·luminació.